

ADAM BROŽÍK Chůzí, nocí, snem

AB

Adam Brožík

Chůzí, nocí, snem

Mámě Heleně Brožíkové

Vydání první 2025

© Adam Brožík, 2025

Obálka © Adam Brožík

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one, 2025

ISBN: 978-80-7539-208-4 (PDF verze)

www.vydavatelstvi-eknih.cz

Předmluva

Název knížky, kterou nyní máte před sebou, vystihuje nejen tři motivy, které mám velmi rád nebo kterými jsem se intenzivně zabýval nebo snad ještě zabývám. Zde je mé vybidnutí příjemce těchto obrázků k lepšímu vnímání těchto nepostradatelných aspektů života, které poskytují takřka bezbřehou pestrost, a to specifickou formou tzv. *fotografiky*, již jsem se po řadu let věnoval a kterou jsem s velkou chutí vyvíjel. Všechna tři témata mi byla jednak inspirací, potom i zdrojem potěšení a silného prožitku, ale nakonec i samotným prostředkem tvorby. Rozmezí pojetí je i v tak útlé knížce poměrně značné, protože mi přicházely na mysl jednotlivé aspekty chůze (třeba jako zdroje zvláštních setkání...), noci (tu se mi místy do mysli vpletla kočka jako „noční tvor“; jindy jsem měl na mysli magičnost nočních hvězd a zejména pak úplňku) a konečně snění (kde je rozpětí motivů zdaleka největší a bylo by pro mne nemožné je popsat jen pár slovy)... Podobně mi na mysl přicházely jednou české a jindy anglické názvy a já to tak nechal. Byť kniha názvy většinou neobsahuje, najdete je místy v obrázcích samotných. Vydal jsem se cestou pouhých střípků, které se sice skládají do nějakého celkového obrazu, ten by však nikdy nešel složit úplně celý. Ale to nevadí, protože mi stejně šlo především o jisté „mystérium“, napětí i tajemství a poukázání a povzbuzení k cestám takovými směry. A když pak vybízím například ke snění, je tu vědomí té nevyčerpatelné šíře tématu, ale snad i vybidnutí k tvůrčímu snění směrem ke čtenáři (to slovo se mi, bůhvíproč, hodí málem víc než divák). Vždyť *fotografiku* – tu vlastně jen více či méně upravenou fotografii – by si mohl alespoň vyzkoušet snad každý, podobně jako pozornější chůze, vnímání noci či noční oblohy... Stejně tak si kdokoli může pohrát s pojmenováním nějakého těžko vysvětlitelného pocitu, který právě zažil, pocitu jako pouhého fragmentu, který ani tvůrčím procesem nelze beze zbytku vyčerpat. Nakonec vše může být malým (ne)vážným rozptýlením, které odkazuje k něčemu mnohem většímu. Proč by to nemohl být třeba malý obrázek a pár slov na něm... Stačí poradit fotografii a umožnit jí setkání s nějakým vlastním nápadem a pak už se tvůrčí proces rozjede bezmála sám. Nebát se být třeba i „vyhroceně osobní“ a vytvořit obrázek spíš jako osobní gesto než rovnou obecný symbol. Domnívám se, že nebylo na škodu, že jsem zpětně sledoval i způsob, jaký jsem u jednotlivých obrázků použil. Také tím jsem postupně vytvořil něco, co bych snad mohl nazvat vlastním stylem.

Mým *fotografikám* předchází nejčastěji mnou pořízené fotografie. Následuje často zapojení siluet a nejrůznější úpravy včetně dokreslování. Jistou „neproniknutelnost“ siluety vyvažují bohatým okolím nebo prostředím, které postavu obklopuje a samo i dotváří. Klíčová bývá atmosféra nebo nálada. Používám i metody koláže i různé foto-efekty. Takto přetvořená fotografie do podoby *fotografiky* by nikdy neměla opustit „dílnu“, dokud s ní nejsem zcela spokojený.

Kniha kromě titulních kapitol obsahuje ještě šest dalších. Dvě z nich nesou ve svém názvu barvu. *Červená procházka za úplňku* uvádí do knihy spíše v kresebném stylu a tématem *Zeleného alba* je především pobyt v přírodě. Téměř všechna zde uvedená díla (je jich tu 94) jsem vytvořil v posledních dvou letech, ale mají i své četné předchůdce, které bych se v nějaké rozumné míře také rád pokusil publikovat (proto připravuji další dvě knížky). Jsou mezi nimi v převážné míře již zmíněné *fotografiky*, ale také velké množství fotografií tak řečeno samotných a pravých... Nezbyvá než vyjádřit naději, že se intenzita a radost mých tvůrčích pocitů nějak přenesou i na diváka. Příjemné pozorování!

Adam Brožík

I/ Červená procházka za úplňku

